

THÁI ĐỘ KHI CẦU NGUYỆN

Chúa Giê-su kể dụ ngôn sau đây: "...Có hai người lên đền thờ cầu nguyện: một người thuộc nhóm Pha-ri-sêu, còn người kia làm nghề thu thuế." (Lc 18,10)

Suy niệm: Qua một dụ ngôn súc tích, Chúa Giê-su so sánh hai mẫu người để cho chúng ta biết thế nào là cầu nguyện. Ông Pha-ri-sêu thuộc mẫu người mắc 'bệnh thành tích': báo cáo của ông mọi thứ đều 'vượt chỉ tiêu': Luật Mô-sê buộc ăn chay trong ngày lễ Xá tội (Ds 29,7) và một số dịp đặc biệt khác, còn ông ăn chay một tuần hai lần; thuế thập phân thì ông nộp nghiêm túc không chỉ hoa lợi ngoài đồng (Đnl 14,22) mà còn đủ mọi thứ chi li: bạc hà, thì là, rau húng (Mt 23,23). Thế nhưng ông dẫm đạp người khác xuống để tôn mình lên: "*Con không như người khác... hoặc như tên thu thuế kia.*" Chính sự tự mãn này làm cho lời cầu nguyện của ông không được Chúa đoái trông đến.

Còn người thu thuế biết mình không có gì để khoe, và cũng chẳng có ai thấp kém hơn mình để đạp. Ông chỉ biết mình được xếp loại ngang hàng với gái điếm. Ông đứng xa xa, không dám ngước lên trời, đấm ngực và nói lên điều mà lòng ông đang khao khát: "*Xin thương xót con là kẻ tội lỗi.*" Chính vì lòng khao khát này mà ông được Chúa đoái thương và lời nguyện xin của ông được Ngài chấp nhận.

Mời Bạn đối chiếu hai mẫu người trên, bạn tự xét mình có thái độ nào trong khi cầu nguyện.

Sống Lời Chúa: Xét mình và thưa với Chúa một cách thật lòng: "*Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi.*"

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con có lòng khiêm tốn chân thành của người thu thuế, để con đón nhận anh em con với tình thương mến và để con cũng được Chúa thương đón nhận. Amen.*